

Οδηγώ στο Μάκη Μπίχλιο

Ξεπανάχουρα μας άφησες, μεγαλοδομαδιατικά, παίνω στον ανθό της Άνοιξης, πάνω στα μεγαλειώδη όνειρα του κάθε στοχαστή, που αυτή την εποχή αρχίζουν μαζί με τα λουλούδια της φύσης και τα κεραϊδήματα των πουλιών. Κι ένας απ' αυτούς τους στοχαστές ήσουν κι εσύ αξέχαστέ μας και πολυαιχαπημέ μας Μάκη.

Από μικρό παιδί μέσα στην αρραβία σου είχες στόχους υψηλούς. Ξεκινώντας απ' τον αθλητισμό, ανεπιωμένος πλέον, αγωνίζες τα χήπεδα της γενέτειράς σου Βόλου, και όπου αλλού. Μα το πιο μεγαλειώδες όνειρό σου το παραχαιτώσες και το απόδειξες νέος ακόμα υπάλληλος της Τράπεζας, με βώχο το καλό του κοινωνικού συνόλου: Έχινες πρωτεργάτης της αιμοδοσίας στο χώρο της, αγωνίστηκες με πολλές αντιξοότητες, μέχρι που την καθιέρωσες.

Υπήρχαν, βέβαια, κι άλλοι στόχοι που δεν πρόλαβες να τους παραχαιτοποιήσεις μέσα από την ιδιότητα σου εών μέλος του Δ.Σ. του Σύλλογου Συνταξιούχων της Τράπεζας: Οραματίστηκες την παραμελημένη επαρχία που δεν έχει τη δυνατότητα πρόσβασης σε θεραπευτικές Μονάδες όπως η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε έξοδα μετακίνησης και διαμονής.

Την εφημερίδα του Σύλλογου μας "Αναγεννητική Πρωτοβουλία", όπου ήσουν ο κύριος εμπνευστής και αρθρογράφος σε θέματα πολιτισμού, την είχες σαν "παιδί" σου. Και όταν μεταγενέστερα απ' το έφάπαξ πήραμε την περικομμένη αποζημίωση των $\frac{2}{6}$ του, εσύ πρότεινες μαζί με τον Ίκαρο αντί αυτά τα δεκατομήνια δραχμές να τα βάζετε στην τσέπη σας, τα διαδέσατε στην εφημερίδα για την παράτασή της άλλα 8 χρόνια λόγω έλλειψης άλλων πόρων. Κι εδώ θά παραθέσω την φιροσωπική μου εμπειρία σχετικά με το τελευταίο μου βιβλίο "Αδελφή Ξτρατιώτου" (ημερολόγιο και αλληλογραφία του πατέρα μου απ' τη Μικρασιατική Εκστρατεία και Καταστροφή), που τόσο πολύ σε συγκίνησε και το πρόβαλες στην εφημερίδα (ίσως από της μικρασιατικές καταβολές που σου μετάνιδσε η καλή προσέτιδα και τροφός σου στο Βόλο κατά την παιδική σου ηλικία), που με κλονισμένη τότε την υχεία σου το 2006, τρέχαμε στην Εστία Ν. Σμύρνης προκειμένου ν' αντλήσουμε επιπλέον στοιχεία

αλλά και να το παρουσιάσουμε και εκεί. Θυσίασες αρκετές μέρες γι' αυτόν το σκοπό, φιλοξενώντας με στο σπίτι σου, δίχως να έχεις καμιά υποχρέωση. Και όμως χάρη σε σένα αυτό το βιβλίο βραβεύτηκε! Επιβραβεύτηκαν όμως και οι κόποι σου, παράλληλα με την ηθική σου ικανοποίηση! Γιατί τέτοιος ήσουν!

Πώς είναι δυνατόν να σε ξεχάσουμε, Μάκη, ύστερ' απ' όλα αυτά που πρόσφερες ανιδιοτελώς σε συναδέλφους και, φαντάζομαι, σε όλο τον περίγυρό σου; Πώς είναι δυνατόν να ξεχάσουμε το άδοξο χαμόδελό σου και την αυτοθυσία σου;

Έφυγες με πόνο καρδιάς και ταλαιπωρημένος θάναυσα με την κλονισμένη υγεία σου. Δόξασες όμως τον Θεό που ευτύχισες να δείς και να χαρείς τα δύο χαριτωμένα εγγονάκια σου: τον Άγγελο και την Ευγενούλα με μια σύντροφο της ζωής που σου χάρισε δυο υπέρλαμπρα παιδιά και σου στάθηκε βράχος ακλόνητος στις δύσκολες στιγμές της ζωής σου.

Με αγάπη και σεβασμό
Γιώργος Παρασκευαΐδης.

23-4-2018